

A szarvasi kis gyíkok balatoni nyaralása

A szarvasi Tessedik Sámuel Főiskola Gyakorlóiskolájának alsó tagozatos tanulói 5 csodálatos napot töltött el a fonyódligeti GYIK (Gyakorlóiskolák Kavalkádjá) rendezvényen. Hagyományteremtő kezdeményezés ez az országos Iskolaszövetség részéről.

A 25 éves jubileumát ünneplő fonyódligeti tábor adott helyet az ország 25 gyakorlóiskolájából érkező diákjainak. 700 gyerek (3 altábor - alsó, felső, középiskolás) érkezett a helyszínre hallgatói és nevelői kísérettel.

A szarvasi gyakorlók harmadikos és negyedikos tanulókkal, és 2 kísérő tanítóval képviselték iskolájukat. Szeptember 5-9-ig még az időjárás is kegyes volt hozzájuk. Szabadon élvezhették a programok sokféleségét.

Hétfőn belátták a Balatonra néző, kényelmes, fűrészfűrész lakrészeket. Este az alsós altáborral együtt a tó partján köszöntötte és ismerkedtetett egymással a 150 alsós tanuló. Közös énekessel, játékokkal mutakoztak be egymásnak az iskolák a táborútnál. Kedden kulturális vetélkedőkön, dél-

középkorú gyerekek látványos táncszíni kápráztatták el és taníthatták be a lelkes közönséget. Pénteken a táborzárásnál megható látvány volt a 3 zsinó "GYIK"-os egyenpólóban éneklő nagy tábor. Egy évre felretették a színes pólokat azzal a reménnyel, hogy jövőre velük ugyanitt folytatódhat ez a színes kavalkád. A két (alsós), sárga (felsős), fehér (középkorú) pólos kis gyíkok lelkesen, ugyanakkor a zárás és búcsúzás miatt bánatosan énekeltek a „GYIK”-os indulót. Melynek sorai ma is visszhangoznak fülükben: „A lényeg, hogy ez lesz az első, gyakorlós gyerekek érkeznek, ez itt egy igazi GYIK-es kaland. Mióta tudod, mindig az a jó fiú, aki nyer.

Hát jól teszed, ha megleszed, amit kell.

Hidd el, hogy csak így lehet ez a hely a végén Gyakorlós világszoda!

Thury Zita Éva tanító

Hurrá „tanulhatunk”!

Még el sem kezdődött az idei tanév, mi máris tanulhattunk. Két hetet - augusztus 28. és szeptember 10. között - szlováknyelvi előkészítő táborban töltöttünk. A helyszín Szlovákia, Vysny Medzev volt.

Felkészítő tanáraink gondoskodtak róla, hogy egy percet se unatkozzunk. Minden nap 9 óra és 13 óra között intenzív nyelvtanuláson vettünk részt, ami nyelvtanból és beszélgetésből állt. Néha már úgy éreztük, hogy szlovák lett az anyanyelvünk. És ez nem baj, hiszen a cél többek között egy nyelvvizsga ebből a nyelvből.

Délutánoként aktív pihenésen vettünk részt: túrázás, kirándulás, sport, városnézés, játék. Megismerkedtünk Medzev, Kassa, Rozsnyó nevezettségével. Meg-

néztük a Jászói cseppkőbarlangot feneketlen kútjával, fűrtökben lógó denevéreivel.

Ha valakinek elege lett volna a gyaloglásból, lóra is pattanhatott a Sugov-ranchon. Úgy éreztük magunkat, mintha egy western-film főszereplőivé léptünk volna elő. Este pedig sok éhes gyomrot helyben sütött barna kenyérral, péksüteménnyel, izle-lesz húslevesekkel töltötték meg vendéglátóink. Gyorsan eltelt ez a két hét. Sok emlékekkel, új barátokkal és talán biztosabb nyelv-

tudással érkezünk haza. *Galát Enikő 6. b Szlovák Általános Iskola*

Sportolónk sem unatkoztak a nyári szünetben. Kajak-kenu sportághoz értek el szép eredményeket. Nemesok Máté 7. osztályos tanuló a Diakolimpián MK-1. 4000 m-en I. helyezést ért el. Máté a Szilvanapon átvette a „Jó tanuló, jó sportoló” és az „Év sportolója” címért járó serleget is. Fazekas Dóra 6. b osztályos tanuló a Kanizsai-regattán MK-1. első fohyamban 2000 m-en ért el I. helyezést.

Gratulálunk nekik! *Szlovák Általános Iskola*

„Gyöngy az idő, vándoroljunk...!”

Kalandozások, felfedezések a természetben

Az elmúlt nyár végi napok nagy örömmelre lehetőséget nyújtottak arra, hogy óvodai csoportunkkal a „Zöldbékákkal” folytassuk a már előző nevelési évben elkezdett felfedező útjainkat.

A programok összehállítása során gondot fordítottunk arra, hogy a csoport választott nevelési programjának megfelelően a természettel való élményszerű kapcsolat, annak tisztelete, védelme ugyanúgy jellemezze minden napjainkat, mint az egészséges életmód, a mozgás és a pihenés egyensúlyának megteremtése. Az őszi, mint évszak sokféle lehetőséget nyújtott a felfedezésre, kincseinek megismerésére. Minden nap egy kicsit távolabb merészkedtünk az óvodától.

Jártunk a „Kacsató” körül, ahol megkerestük az „örökbe fogadott” területünket. Örömmel tapasztaltuk, hogy szép rend van, nemhiába gondoztuk. Láttunk csapatokba gyülekező fecskeket, megbeszéltek, hogy hová készülnek ilyenkor őszel.

Felfedeztük az Erzsébet ligetben, hogy milyen változásokat, kincseket hozott az őszi gesztenye, mák.)

Az OMMI Növényfajtakísérleti Állomásán olyan tapasztalatokra tehetünk szert, amelyek a magvetéstől a felhasználásig, nyomon követhetővé tette gyermekeink számára a máskor csak a tányérban talált zöldségfélék életét. (Pici növény, virágzó, zöld termésű, félig érett, teljesen érett). Izletes volt a dinnye, mellyel megkínált minket. Kézműs után örömmel falatoztunk belőle. Útravalónak zöldségfélékkel felpakolva érkezünk vissza, melyeket uszonnárára elfogyaszthatunk. Örömmel

fedeztük fel, hogy a hagymának többféle formája (gömbölyű, sonka formájú) és színe is lehet (vörös, lila, gyöngyház szín). Köszönjük Anikónak a türelmes magyarázatokat, a játékos kedvet az ottlétnél során.

Nagy kaland volt számukra a tanyalátogatás. Távol kerültünk az óvodától, de a határban jól látható volt, és fel is fedezték azt a templomtornyot, amely mellett az óvodánk található. Láthattuk, hogy a gazda milyen sokféle munkát végez: állatokat etet, gondoz (tyúkokat, kacsákat, birkákat, malacokat, bikákat), az állatoknak táplálékra van szükségük, és azt is megtermeli. (búza, kukorica, siló, takarmánytök, széna, stb.) A munkáját gépek segítik: traktor, eke vetőgép, stb.

Legérdekesebb a gyerekek számára mégiscsak az volt, amikor kiderült, hogy az óriás tókökkel különféle játékok is lehet játszani. Guríthattuk versenyben, emelkedőn fel és le. Bizony, így fedezheték fel, hogy felfelé mennivel nehezebb, mint lefelé, hiszen le magától is gurul. A végén a gyerekek maguk találták ki szabályokat

és szerveztek csapatokat a tókkal való játékokhoz. Például akadályként kerülgetve futhattak, fel-és leléphettek, így haladhattak előre. Lényegesnek tartottuk elmondani nekik, hogy a játék után nem vesznek kárba játékeszközöink, az állatok majd elfogyasztják azokat. Köszönjük innen is Deák Gyuri bácsinak és Marika néninek, hogy nagy türelemmel és végtelen szeretettel látták vendégül, terelgették portájukon gyerekeinket. Elünk a meghívásukkal, tavasszal újra meglátogatjuk őket.

A gazdag természeti környezet feltöltődést biztosított az elkövetkezendő hetekre, sokszor felidézzük majd a látottakat, hallottakat, kalandjainkat.

A természetes környezetben történő tevékenységek komplex módon szolgálták a változott körülmények közé került gyerekek értelmi képességeinek, egymáshoz és a természethez való viszonyának fejlődését.

Huszár Istránné és Montvárszkiné Bátor Anna Óvodapedagógusok T. S. F. P. F. K. Gyakorló óvoda, Zöldbeka csoportja

Ingatlanforgalmi hirdetések

Dr. Kóczy Miklós egyéni ügyvéd Szarvas Deák u. 4. sz. alatti ügyvédi irodájában vállalja ingatlanok adásvételének, bérletének közvetítését is. Telefon: 66/312-364.

Bővebb információ és az ingatlanok adatai az irodában, személyesen, soron kívül.

Mangolban vizparti, téli üdülő nyaraló (lakás) eladó.

Mangolban vizparti lejáró + mellette építési telek eladó.

Damjanich utcában 3 szobás összkomfortos családi ház 10M Ft-ért, és Szappanosban zártkert 980E Ft-ért eladó.

Pacsirta utcában 3 szobás ház nagy telekkel eladó. Ár: 8 millió Ft.

Márc. 15. u-ban 2 szobás, összkomfortos lakás eladó. l.ár: 5,5M Ft

Erdélyi képeslapok II.

A térképen túl

„Nem csupán és nem elsősorban a társas utak „kötelező” látogatásaira voltunk kíváncsiak, hanem arra is, hogyan élnek, mit is gondolnak rólunk, magukról és a világról a „kinti” magyarok. Íme, néhány képeslap a tapasztalatokról.” Ezekkel a szavakkal kezdődött a sorozat - egy héttel a székyföldi árvizek előtt. A tragikus eseményekre való tekintettel a sorozatot megszakítottuk.

Mára megmozdult az ország, gyögyulnak a sebek. Úgy érezzük, a beszámoló folytatható. Az első két „képeslap” a székyföldi utak minőségéről (minősíthetőségéről), valamint a kirándulók torokói kalandjairól esett szó, ahol bepillanthattak (az első) Ilonka néni életébe, és megismerték a faluturizmus viszonyosságát (Különös tekintettel az utakra, a szállásra és a tehénlára.)

Harmadik képeslap: Úti kalandok
A kirándulás harmadik napján némi megkönnyebbüléssel, zuhogó esőben, és egy pazar szállás reményében indultunk útnak. Eredeti tervünket, a tordai hasadék bejárását az eső miatt fel kellett adnunk, így hát maradt a sóbánya.

Kellemetlen meglepetés, hogy Tordán nem akadt utunkba egyetlen magyar sem, aki útbaigazított volna. Kellemes meglepetés, hogy a kis üzemben, ahol érdeklődtünk, és az utcán a járókelők a legnagyobb készséggel adtak - román nyelven és kézzel-lábbal - felvilágosítást, így könnyen jutottunk el a sóbánya bejáratához.

Időközben Sz. a vezetőnk kialakította az utakkal kapcsolatos szakszargonját. Lett volna (ha lett volna) a „jó” minősítés; a térképen pirossal jelölt utak minősítése a „középső” lett (ez eredetileg egy általa vásárolt görögdinnye minősítése volt); a sárga utak minősítése: „sz...” (Tényleg sz. volt.)

Úgyhogy középső r. uton autózhattunk az egyre kevésbé magyar város irányába. Hangulatnövelő tényezőként előtűnt az eső, ragyogó napsütésben, jó parkolóhelyet találva álltunk meg a város központjában, csodáltuk meg tereit, épületeit. A Magyar Kultúra Háza lenyűgöző belső terét végigjárva jutottunk el a felső szintre, s láthattunk - magyar nyelvű kísérőszöveggel, zenei aláfestéssel - egy párját ritkító tárlatot a 19. század vég kiemelkedő (és kevésbé ismert) magyar festőinek műveiből. Milliárdos, anyagiakkal ki sem fejezhető érték.

A Teleki Könyvtárról (a Duna TV készített róla két éve nagyszemű műsort) is csak felsőfokon lehet beszélni. Páratlan kincsek, könyvtárak, kintün tárlat a könyvtárakból, magyar, angol és román nyelvű tájékoztatók. Kincsek... Nem a szó szokványos, hanem kulturális értelmében. Talán csak Sárospatak lehet majd ilyen, ha a könyveket visszakapjuk.

(Intermezzo: Könyvtári kalauzunk egy főiskolás kislány volt. Megkérdeztem tőle, hogy is van

nak várt (- Válogatni is lehet a szobák közt - mondta a közvetítő vállalkozó...) szállásunk felé. A baj csak az volt, hogy Telekfalvát semmilyen térképen nem lehetett megtalálni. A megbeszélés szerint Székelyudvarhelyen várt volna Ilonka a szállásadónk lánya, de a mobiltelefonok felmondták a szolgálatot, vagy csak románul szóltak bele. Így hát egy nagyon részletes rajzot követve kerestük Magdikát, akiről csak annyit tud-

A Bolyaiak

fordulóban megkapta az abszolút többséget a magyar jelölt. Be kell látnunk, ma már a románok többségben vannak.)

Kissé kalandos úton jutottunk ki a városból. (Csak egyetlen táblát néztünk el, s máris fölösleges kilométereket autózva jutottunk ki - kamionok dískíséretében - Marosvásárhelyre.) Mikor végre kiszabadultunk a kamionok szorításából, és „jó” útra térünk, Sz. örömeiben rákapcsolt. Időközben rfelefejtette, milyen lehet 80 km-es sebességgel „szaguldani”. Két percen belül „lemesztelték” a rendőrök. Magukkal vitték, és autójukban megmutatták: 70-nel ment, 50-nel kellett volna. Már állították is ki a sok tízezer lejes büntetésről szóló lapot. (Közjárték: Már említettem, hogy itthon alapos felkészítésben részesítettek kint élő ismerőseink. Azt is nevetve mesélték, hogy büntetőcédlákkal kikapáztathatnák a szobá-

tunk, hogy ő is a szállásadónk lánya, és boltvezető Telekfalván. A rajz és a leírás meglepően pontos volt. Egy sz. uton néhány km-t autózva ráfordultunk egy 3 m széles, frissen készült aszfaltútra. Újabb néhány kilométer után megláttuk a táblát: Telekfalva (Teleac). Hurrá! Megkönnyebbülve gördültünk be Telekfalva fút-cájára.

Első szóra megtaláltuk Magdikát, aki elvezetett bennünket szállásunkra (egy másik) Ilonka nénihez. A kapuban Ilonka néni és menyje, (Ilonka III.) várt minket. A falu fút-cájának közepén folydogált egy patak, melynek bal partján állt meg a Peguot. Ilonka néni boldogan tárta ki a jobb parton álló házuk kapuját az autónak.

- És hogyan jutok ide be? - kérdezte halálra vált arccal Sz.

- Hát át kell hajtani a patakon - mondta Ilonka néni a lehető leg-

A Teleki Téka

nagyobb természetességgel. Ekkor kapott e sorok írója először röhgögörcsöt. Lelki zemei előtt megjelent az a lehetetlen szituáció, hogy a Peguot, vezetőülében Sz-szel, féltett kocsijával áthajt a patakon. Ugyancsak e sorok írója - torokói tehénzsárgóiját követően - a patakot átugorva, a tehénleányokat kerülgetve bement Ilonka néni udvarába, beleszimatolt a levegőbe és megkérdezte: - Tehén van?

- Kettő is! - válaszolta boldogan Ilonka néni.

Ekkor jött rá a második röhgögörcs.

Miután választási lehetőséget ígérték, megkérdeztük, hol a másik szállás. - Ott szemben. Az a ház teljesen üres. Látatlanban azt választottuk. (Folytatjuk)

- F -